

wopuschczi, won sprozu sa nej khodzi. Won sto bes jenej wostaji, tu kwilu wo nje nerodzi, hacj bludnu kstadlu wodzi.

4. Knes Jesus sa shubenej dje, tak dolho hacj ju namak je, to jeho smilnosj cizni. Ach kwataj, duscha, poladaj, na rany Krysta spominaj; tak nebdjesch wrjeschnej wini.

5. D twoja lubosj wulka je, ton rjedch pak wobczejuje me, ja sym, kaj wjesch, schon sprozny; wot tebe wowzj shubene pak budja swjeru pytane, moj Jesu schehomozny!

6. Ach ja sym rjeschnik hubeny, a sym wotstupik; ty pak sy te durje Bozej nady mi wotewrit; scho saplaczik, me psched tym njewom potajit, so mi neschkodja padny.

7. Nech twoja wowza wostanu, daj, so ton swjet nelubuju, moj Kneze Jesom Kryschcze! Wtem ziwenzju a wumreczju czi moju duschu poruczju. Mi na semi so styschcze.

8. Njetk rjedcham wotemreczja zu, tak dolho hacj me ponezu do rowa smjerom ktebi. We prawdoszi zu dostuzicj, po twojich puczach stajnje hicj, dnj dosj je, wsmi me kfebi.

9. Ja hotwik nech mam khowanku, dnj junu pschindu kwumreczju, we twojich swjatnych ranach. Psched rjedchami me wobarnuj, a we tej bitwi posylnij, me swesjel wtwojich domach. G.

189.

Steh doch, Seele, steh doch stille.
Vos: Kneze, ja sym steho lada.

Wostan stejo, luba duscha! wopomni swjeru, dje ty sy, schtoj so tebi czinicj kluscha, to czin swjeru, swjet je stny, jemu so ty nedaj wodzicj, hewak budjesch sebi ischodzicj.

2. Wjesch da, wo cjo so tak starasch, a so stajnje prozujesch? Ty so wswjetnych wjezach parasch, swjet, kiz ty tak lubujesch, neje hodny tajkej prozj, kiz masch wodnjo a tej wnozj.

3. Cjesj je kad, so borsy shubi, bohastwo je sachodne, czechodla so tebi lubi? Wefelje je kniczomne, kiz czi maju na tym swjeczi, kotsij nejsu Boze djjeczi.

4. Wostaj swjetej cjesj, ta sajndje kaj dym, nech ma bohastwo, kotrej sneprawdu jon najndje, wo wefelje nerudz so, wono krotku kwilu traje, schtuiz jo tu ma, so tam kaje.

5. Rybak, kotryj sbudu budzi, ryby kowi, dnj waczka jenej rybi derje kłodzi, ju precj torne, druhej da, so schak janej newostane, tak so stym, schtoj swjet ma, stane.

6. Schtoj dzensj jedyn wopytuje, hacj ta smercj ho dostane, to knadz jutsje drubi cjuje, hacj so jemu tej tak dje, smertne kubla kwilu mamy, napogljek je druhim damy.